

OD PETKA DO PETKA

Biddy Naylor, turoperatorka iz Avstralije

Ta festival je poslastica celo za Avstralce

Ponedeljek, 2. september

Slovenija! Glasba! Richard Tognetti! Avstralski komorni orkester! Opisi čudovitega Maribora z njegovim zgodovinskim jedrom, prelepim parkom, reko Dravo, številnimi kavarnami, ki imajo mize postavljene kar na pločnikih, ter okoliškimi vinogradi, hribi in gozdovi - vse to je bilo slišati tako vabljivo, da smo se odločili, da preprosto moramo priti sem in si vse skupaj ogledati na lastne oči. Prvič smo prišli v Maribor leta 2010. Odtlej se vsako leto vračamo in s seboj pripeljemo skupine avstralskih gospa, da tudi same doživijo to čudovito izkušnjo.

Čeprav so Maribor, njegovi prijazni prebivalci in njegov šarm še vedno privlačni, pa moram omeniti nekatere spremembe v zvezi z mariborskim glasbenim festivalom. Letos je bil veliko skromnejši - tako glede vsebine kot števila obiskovalcev, hkrati pa mu je manjkala tista magičnost, ki jo je imel pod takirko umetniškega direktorja Richarda Tognettija.

Po lanskem fantastičnem festivalu, ki si ga je ogledalo več kot sto Avstralcev, je namreč naša potovalna agencija začela sprejemati rezervacije za letošnji Festival Maribor. Toda njegovi organizatorji so nas opozorili, da bomo morda morali počakati nekaj mesecov na dokončno potrditev, saj zaradi gospodarskih težav v državi ni bilo jasno, ali bodo sploh prejeli finančna sredstva, nujna za izvedbo festivala.

To je za nas pomenilo veliko težavo. Naše stranke so se pred načrtovanjem svojega potovanja hotele prepričati, da festival res bo. In so, ko smo jih seznanili z možnostjo odpovedi festivala, postale negotove. Nekateri so dejali, da bodo počakali, dokler to ne bo znano, vendar so bili aprila letos, ko smo jim povedali, da festival bo, dasiravno manjši in brez Richarda Tognettija, za obisk Maribora zainteresirani samo še trije. Vsi drugi so svoj obisk odpovedali, čeprav s težkim srcem. Kajti ta festival je postal prava poslastica celo za visoko omikane Avstralce, ki so res že veliko prepotovali.

V Maribor smo prispevali danes, v ponedeljek, 2. septembra, in se nastanili v hotelu Orel, kjer smo prebivali tudi zadnja tri leta. Radi imamo ta hotel. Je v središču mesta, čist, njegovo osebje pa prijazno in ustrežljivo. Spat smo odšli takoj za tem, ko so cerkveni zvonovi odbili polnoč. Vsi smo bili srečni, da smo spet tukaj, v Mariboru.

Torek, 3. september

Zjutraj se nam je skozi okno odprl fantastičen pogled na rdeče strehe in cerkvene zvonike, medtem ko se je v ozadju bohotilo Pohorje. Kmalu smo sproščeno pojavili po širokih mestnih ulicah, ki so zaprte za promet, in se zabavali ob nakupovanju, zlasti ker so cene tukaj precej bolj ugodne kot na zahodu Evrope. V festivalski pisarni, kjer smo se oglasili, da bi prevezeli svoje vstopnice za koncerte, so nas z objemi in solzami v očeh pozdravili Brigita in njeni pomočniki. To je bila prva stvar, ki je načakovala na to, da so letos stvari drugačne. Namesto vznemirjenja,

kakršno je v pisarni vladalo pretekla leta, ko se je v njej med kupi vstopnic, festivalskih brošur in reklamnih majic vrtelo precej več uslužbencev, nas je tokrat pričakala tišina. Povedali so nam, da Festival Maribor letos praznuje 50. obljetnico, ki pa je nihče ne proslavlja.

Toda to nam ni pokvarilo razpoloženja. Čudovito je bilo spet obiskati očarljivi Maribor. Ta večer smo rezervirali mizo pri Florjanu, kjer so nas uslužbenci, ki smo jih med našimi obiski v preteklih letih že dobra spoznali, sprejeli kot stare prijatelje. Všeč nam je vrvež v Poštni ulici, znani po vrsti odličnih kavarn. V Isabelli smo pokusili okusne solate in slastno čokoladno torto.

Sreda, 4. september

Dan je minil v znamenju priprav na prihod naše male skupine, ki bo v Maribor prispeval že jutri. Najprej smo odšli na tržnico ob Dravi in nakupili hrano, ki jo bomo potrebovali za naše piknike: paradžnik, kumarice, čebulo, različne sire in meso. Čeprav ne znamo govoriti slovensko, smo se uspeli s trgovci sporazumeti z nekakšnim znakovnim jezikom. Nato smo se odpravili do turistično-informacijske pisarne. Tamkajšnji uslužbenci so nam bili v veliko pomoč. Pozno popoldan smo sedeli pred Vodnim stolpom ob reki Dravi ter s kozarčkom šipona v rokah opazovali labode in spremenjanje barv na nebu. Večerja, ki smo si jo privoščili v restavraciji Gala žar, je bila odlična in poceni.

Četrtek, 5. september

Naši gosti so z vlakom prispeli z Dunaja. Odpeljali smo jih na kosilo v gostilnico Na vogalu, vegetarijansko restavracijo blizu našega hotela. Saša in njen soprog sta bila izredno prijazna. Za nas sta pripravila značilne slovenske jedi in super svežo solato z njunega vrta. Gibanica je bila povsem novo doživetje in kavica je bila odlična.

Otvoritveni večer Festivala Maribor je bil zelo razburljiv, hkrati pa nas je doletela čast, da so nas predstavili mariborskemu županu in njegovi soprogi. Koncert Komornega orkestra Komične opere iz Berlina je bil odličen, še posebno moram pohvaliti njegovega solista Gabriela Adorjana. In za naše veliko prijetno presenečenje na festivalu srečamo še vsaj deset, dvanajst rojakov, Avstralcev, ki so na festival prišli individualno, ne z našo turistično agencijo. Ali je sploh mogoče še bolj nazorno pokazati in opozoriti na veličino in pomen festivala, ki poveže ljudi iz dveh tako zelo različnih držav na najbolj oddaljenih koncih sveta?

Petak, 6. september

Odpravili smo se na prijeten sprehod po Piramidi in skozi gozd nad Ribniškim selom. Nato smo imeli piknik v čudovitem Mestnem parku. Popoldan je sledil voden ogled Maribora. Luka nam je povedal veliko o zgodovini mesta, zaradi česar so mnoge stvari dobile za nas povsem nove pomene. Na večernem koncertu smo lahko tokrat uživali v glasbi iz filma Poslednji mož (Der letzte Mann) v izvedbi Komornega orkestra Ko-

mične opere iz Berlina ter v ozadju spremijali nemi film. Zelo pamečna ideja!

Sobota, 7. september

Danes je bil na vrsti celodnevni izlet v jeruzalemske vinograde. V očarljivi zidanici Malek sredi jeruzalemskih vinorodnih teras nam je naš gostitelj Marko pripravil odlično kosilo in pokušnjo vin. Kako lepa pokrajina!

Večerni koncert je bil spet fantastičen! Schubertova in Debussyjeva dela v izvedbi glasbenikov Christiana Schmidta (klavir), Lily Francis (violina) in Reinharda Latzka (violončelo).

Nedelja, 8. september

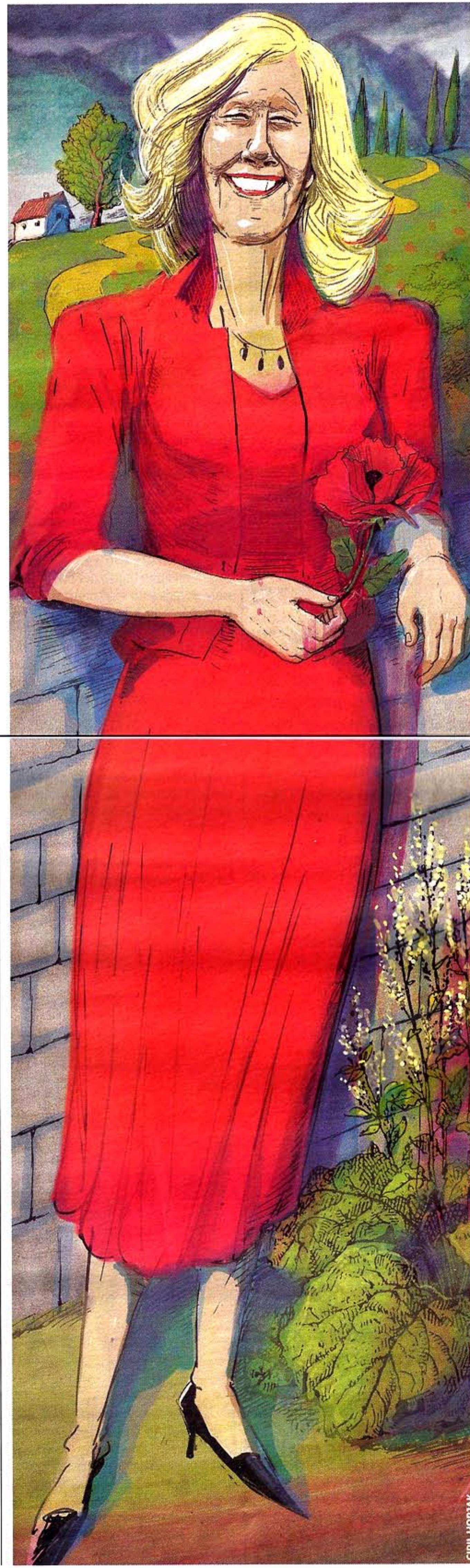
Odpravili smo se na juntrajni koncert na ptujskem gradu. Res neverjetna inscenacija! Krasen koncert baročne glasbe v izvedbi instrumentalnega ansambla La Capricciosa. Eden izmed njegovih članov je igral na teorbo, instrument, ki ga še nismo nikoli videli. Nastop glasbenikov je bil odličen. Mika Jozezava je violino v Ciacconi skladatelja Antonia Bertalia odigrala tako, da je vsem vzelo sapo. Kosilo v hotelu City je bilo pravo pravcatoto kulinarično doživetje. Impresionirani smo bili nad hrano kot tudi nad odlično postrežbo. Nato smo se sprehodili do hotela Orel in obujali spomine na še en čudovit dan, ki smo ga preživel v Sloveniji.

Ponedeljek, 9. september

Naš obisk v Mariboru se bliža h koncu. Škoda, hitro je minilo, smo vsi enakega mnenja. A zvezcer nas v Gradcu čakajo še Iskrive interakcije in program skladb, ki so jih pisali Herzogenberg, Britten in Brahms. Skladbe za nenavadne zasedbe z redkimi kombinacijami glasbil so značilnost pričujočega programa. Ob priznanih slovenskih umetnikih, Boštjana Lipovška in Janeza Podleska smo na Festivalu Maribor slišali že večkrat, se je v prestižni dvorani graškega Kongresa izkazal še solo oboist Izraelske filharmonije Dudu Carmel. Sijajen koncert, iskriv, kot je vabil že naslov.

Torek, 10. september

Danes gremo. S kovčki proti Skandinaviji. Žal nam je, da bomo zamudili domačo produkcijo. Stari znanec festivala, Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije, se tokrat predstavlja s premierno izvedbo del Sama Šalamona in se podaja v jazzovske vode. Škoda, da ne bo Miloša Karadaglića. Njegova briljantna tehnika in talent sta ga v zadnjih letih ponesla med največja imena med kitaristi. Morda pa drugo leto. Mi bomo zagotovo spet tukaj. Festival Maribor je bil letos res nekoliko drugačen, ker vloge umetniškega direktorja ni odigrал Richard Tognetti, ker na njem ni nastopil Avstralski komorni orkester in ker si ga ni ogledalo toliko Avstralcev kot običajno. Kljub temu nam je bilo v Sloveniji zelo všeč, uživali smo v koncertih in gostoljubnosti Mariborčanov. Upamo, da si bodo organizatorji Festivala Maribor prihodnje leto spet zagotovili finančna sredstva, da ga bodo lahko prirejali še naslednjih 50 let. •

CIRIL HORJAK